

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๙

สร้างชีวิตที่ดี

(ลูกข่ายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน บ้านตาด ในจังหวัดภาคใต้รวม ๑๑
สถานี ๑.อำเภอเมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์ ๒.อำเภอหลังสวน จ.ชุมพร ๓.อำเภอพุนพิน
จ.สุราษฎร์ธานี ๔.อำเภอพรหมคีรี จ.นครศรีธรรมราช ๕.อำเภอเมือง จ.พัทลุง ๖.
อำเภอสะเตกา จ.สงขลา ๗.อำเภอโคกโพธิ์ จ.ปัตตานี ๘.อำเภอสุคีรินทร์ จ.นราธิวาส ๙.
อำเภอเมือง จ.พังงา ๑๐.อำเภอเมือง จ.ระนอง ๑๑. อำเภอเมือง จ.ยะลา) ภาคใต้ ๑๑
แห่งนั้นว่าเยอะอยู่

ธรรมที่เราแสดงนี้แสดงด้วยความมั่นใจ ไม่มีอะไรบกพร่องในธรรมที่แสดงว่า
ผิดไป เพราะถอดออกมาจากหัวใจ หัวใจนี้ถอดออกมาจากคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ชี้
แนวทาง เรียกว่าเข็มทิศ ๆ เข้ามา หรือแปลนก็ถูกเป้ง ๆ เดินตามนั้น ๆ เข้ามา ๆ ก็มาเจอ
ตามที่ว่า ๆ หาที่ค้ำไม้ได้ เมื่อรู้ขึ้นอย่างจัง ๆ ภายในใจแล้วถามพระพุทธเจ้าหาอะไร
เท่านั้นละ ตัดขาดสะบั้นไปเลย ถามท่านหาอะไร พระพุทธเจ้าพระองค์ถามใคร พอผาง
ขึ้นมาพระพุทธเจ้าถามใคร สาวกทั้งหลายแม้ได้ศึกษาอบรมจากพระพุทธเจ้าก็ตาม พอ
ธรรมได้ผางขึ้นที่หัวใจแล้วถามท่านหาอะไร สนฺทิกฺกุญฺโถ ตัดสินทันที

คำว่า สนฺทิกฺกุญฺโถ คือผู้ปฏิบัติจะรู้ผลงานของตนโดยลำดับ จนกระทั่งถึงที่สุดไม่
ต้องให้ใครมาบอกมารับรอง อย่างที่เขาพูดภาษาอะไรก็ไม่รู้ พวกคลั่งปรียัตินะว่า ผู้เป็น
อรหันต์ต้องพระพุทธเจ้ารับรองเสียก่อนจึงเป็นอรหันต์ได้ ในกลางกรุงด้วยนะ มา
ขายเอาเสียพิลึกพิลั่น กอดคัมภีร์อยู่ด้วย ว่าผู้ที่เป็นพระอรหันต์ต้องพระพุทธเจ้าทรง
รับรองก่อนถึงจะเป็นได้ นี่ซิมันกอดคัมภีร์อยู่ แล้วคัมภีร์ว่ายังไง มันน่าสลดสังเวช มีแต่
ศึกษาเล่าเรียนเป็นหนอนแทะกระดาษ ไม่ได้สนใจภาคปฏิบัติมันก็พูดได้อย่างนี้ละ ว่า
พระพุทธเจ้าต้องรับรองเสียก่อน ฟังซินะ

สนฺทิกฺกุญฺโถ ประกาศบ้าง ๆ ไว้แล้วในธรรมของผู้ปฏิบัติ สนฺทิกฺกุญฺโถ คือจะพึงรู้
เองเห็นเองจากภาคปฏิบัติของตนเป็นลำดับ จนกระทั่งถึงที่สุดวิมุตติพระนิพพาน
ตัดสินด้วย สนฺทิกฺกุญฺโถ รู้เองตลอด พระพุทธเจ้าตั้งให้แล้ว แล้วพระพุทธเจ้าจะมา
รับรองที่ไหนอีก สนฺทิกฺกุญฺโถ ให้รับรองตัวเอง นี่พูดจริงๆ ว่าการสอนโลก เราก็จวนจะ
ตายแล้วพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเสียเลย เราไม่ได้หวังอะไรจากโลกแล้ว นอกจากความ
เมตตาเท่านั้นที่สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่สงสัยในธรรมทั้งหลายที่สอน ไม่ว่าจะภูมิใด
ชั้นใด ถึงนิพพาน บอกตรง ๆ เลย บรรจุไว้หมดแล้วในนี้

พูดซ้ำๆ บรรจุนิพพานไว้ในจิตใจ สอุปาทิเสสนิพพาน บรรลุธรรมบริสุทธิที่สุด ส่วนแล้วภายในใจเป็นเวลา ๕๖ ปี วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ บอกจนกระทั่งสถานที่ หลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จ.สกลนคร บอกชัดเจน เปิดออกมาจากหัวใจมาบอก โภก ไครที่ไหน ถ้าโภก พระพุทธเจ้าก็เป็นอันดับหนึ่งแล้ว โภกโลก นี้โลกได้รับความพ้นทุกข์จากธรรมพระพุทธเจ้าจำนวนมากขนาดไหน กิเลสใครได้รับความพ้นทุกข์จากมัน ไม่เคยมี ถ้าจะมีให้ตำหนักกิเลส อย่าไปตำหนักธรรมของพระพุทธเจ้า ธรรมพระพุทธเจ้า ตรัสรู้ฝั่งขึ้นมาจำไปหมดแล้ว สอนออกมาจากหัวใจที่จำแล้วจะผิดไปไหน

เพราะฉะนั้นสาวกทั้งหลายที่ไปแนะนำสั่งสอนสัตว์โลกตลอดมา ที่เป็น สงฆ์ สรรณี คจฺฉามิ ของพวกเรานี้ไม่ต้องทูลถามพระพุทธเจ้า เต็มหัวใจของท่านตามนิสัย วาสนากว้างแคบต่างกัน ออกทันทีๆ ท่านไม่ต้องไปถามใคร เครื่องตัดสติทั้งสุขและทุกข์อยู่ที่หัวใจของสัตว์โลก แต่ไม่มีอะไรมาพิสูจน์ มีแต่กิเลสมันกุมอำนาจไว้หมดใน หัวใจทุกดวง เมื่อธรรมแทรกเข้าไป ธรรมทำลายกิเลสตัวนี้ออก จำขึ้นมาเลย แล้วต้อง ไปถามใครอีกละเมื่อตรัสรู้ขึ้นมา

นี่ก็ตัวเท่าหนู พูดให้มันชัดเจน ก็มันจวนจะตายแล้ว พูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เวลาหลงตาบัวตายแล้วจึงมาพิจารณาทีหลัง โอ้ ท่านพูดถูกนะ ถูกชี้หมาอะไรแต่ก่อน ไม่เห็นสนใจ อยากรู้ว่าอย่างนั้นแหละเรา เวลาสอนบ้าง มันไม่เอา เวลาตายแล้วถึงมา คิดเสียดาย โอ๊ย ท่านพูดนี่น่าเสียดาย แต่ก่อนเราก็ไม่ได้คิด เต็มวันนี่คิดหรือยัง อยากรู้อีกเรา เป็นอย่างนั้นนะผู้มันมีดมันมีดจริงๆ มนุษย์เรา กิเลสไม่ต้องหาอะไรละ เหมือนกระดาศปิดตาเราเท่านั้นมองไม่เห็น กิเลสเป็นอย่างนั้นปิด

โอ้ เวลามันได้รู้จักรรรยขนาดไหน พูดเคยลืมเมื่อไร พอมันผางขึ้นมาอยู่หลัง เขาวัดดอยธรรมเจดีย์ เราก็ไม่เคยคาดเคยคิดสิ่งที่เป็นขึ้นมา นี้ เพราะเป็นขึ้นมาโดย หลักธรรมชาติจากข้อปฏิบัติที่หนุนเป็นทางเข้าไปๆ ไปถึงตรงนั้นก็จำขึ้นมาเลย นี่ละ สาวกชาตธรรม ตรัสไว้ชอบๆ ให้เป็นทางเดินที่ราบรื่นตั้งงามจนกระทั่งถึงวิมุตติหลุดพ้น ไม่นอกเหนือไปจากธรรมของพระพุทธเจ้านี้เลย จึงเรียกว่าสาวกชาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ เวลาก้าวเดินตามธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้วก็ถึงที่ขอบละชิจะว่าไง

พอจำขึ้นมาตัวไหวเลยทันทีนะร่างกายเรานี้ มันเลยเป็นเหมือนว่าฟ้าดินถล่ม แต่ความจริงคือร่างกายเราไหวผิงทันทีเลย พออันนี้ผางขึ้นมาเท่านั้น ระหว่างกิเลสกับ ธรรมกับจิตขาดสะบั้นจากกัน นั่นละตอนที่ฟ้าดินถล่ม มันถล่มภายในร่างกายและจิตใจ ที่เกี่ยวเนื่องกันอยู่ ดัดผิงทันทีเลย ออกจากนั้นจึง โอ้ๆ ขึ้นมา น้ำตาพังทันทีเลย ฟังซิ ท่านทั้งหลายเคยได้ยินไหมคำพูดอย่างนี้ เรามาโภกหรือที่มาพูดตะกั๊นนี้ละ ปฏิบัติมา แทบเป็นแทบตายเป็นเวลา ๙ ปีเต็มทีเดียว ตัดสินกันในคืนวันนั้น ตั้งแต่ออกปฏิบัติ

พรรษา ๗ พอเรียนจบแล้วออกโดยถ่ายเดียวเท่านั้น มุ่งหน้าใส่พ่อแม่ครูจารย์มัน ไปทำงานก็จีเอาเลย เพราะท่านมีเรตาร์จับไว้แล้ว ท่านไม่ได้พุทธธรรมदानะ เพราะเราตั้งใจอย่างสุดขีดแล้ว

เรามีข้อสงสัยอยู่ที่ว่า มรรคผลนิพพานมีจริงหรือไม่จริงน้ำ ความมุ่งมั่นต่อมรรคผลนิพพานส่วนใหญ่มุ่งมั่นมากทีเดียว แต่ส่วนย่อยมันว่าจะมีหรือไม่มีน้ำ นี่กิเลสมันแบ่งไปกิน ขอให้ได้รับโอวาทจากครูบาอาจารย์หรือท่านผู้ใดก็ตามให้ถึงใจ ว่ามรรคผลนิพพานมีเท่านั้น เราจะเอาตายเข้าว่าเลย ก็บึ่งใส่พ่อแม่ครูจารย์มัน ไปเรตาร์ท่านก็จับไว้เรียบร้อยแล้ว ญาณหยั่งทราบไว้หมดแล้ว นี่ท่านมาหาอะไร ขึ้นเลยนะ นั้นเห็นไหม เข้ากันได้ไหม ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ ต้นไม้ภูเขาตินฟ้าอากาศไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ไม่ใช่กิเลส

ท่านปฏิเสธๆ ใส่เข้ามาๆ รวมลงแล้วกิเลสอยู่ที่ใจ มรรคผลนิพพานอยู่ที่ใจ ไม่อยู่ที่อื่นใด ให้ท่านพุ่งลงไปจิตใจด้วยจิตตภาวนา นี่เราไม่ลืมนะ เอาๆ เปิดโลกขึ้นมาท่านว่างั้น อย่าไปหาดินฟ้าอากาศเป็นยังงี้ ดินฟ้าอากาศฟ้าแดดดินลมเป็นเรื่องของเขาเอง กิเลสกับใจพันกันอยู่นี้ ให้ดูตรงนี้ นี่เป็นข้าศึกต่อเราเอง นอกนั้นเขาไม่เป็นข้าศึก เอาๆ ให้ดี เอาจิตตภาวนาเปิดออกที่นี้ กิเลสจะเห็น ธรรมจะเห็นกันที่ใจดวงนี้ ใจนี้เป็นนักรู้ ท่านพูดนี้เสียงลั่นเลยเที่ยวไม่ใช่ธรรมดา

คิดดูซิ ท่านมาหาอะไร ขึ้นเลย ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ ท่านก็บอกต้นไม้ภูเขาตินฟ้าอากาศไม่ใช่มรรคผลนิพพาน อะไรๆ ทั่วโลกธาตุไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ไม่ใช่กิเลส ท่านปฏิเสธไปหมด ตัวกิเลสจริง ๆ มรรคผลนิพพานจริง ๆ อยู่ที่ใจลงที่นี้เลย เอา ลงที่นี้ด้วยจิตตภาวนา จะเปิดจ้ำขึ้นที่นี้ โอ้ย ถึงใจๆ เรา นั้นละที่ได้สละตาย พอธรรมถึงใจว่ามรรคผลนิพพานมีจริงหรือไม่จริง มันแน่เต็มหัวใจ แม้กิเลสจะยังเหลืออยู่ก็ตาม แต่ความสงสัยมรรคผลนิพพานหมดโดยสิ้นเชิงในหัวใจ มีแต่จะพุ่งเท่านั้น

พอออกมาจากท่านแล้วยังไม่ถึงที่พังกุฎิเลย ฟังเทศน์วันนี้ถึงใจเต็มที่แล้ว แล้วเป็นยังงี้เราจะจริงไหม ทางนี้ตอบผางขึ้นมาเลย ต้องจริงไม่จริงตายเท่านั้น นั้นเห็นไหมละมันรับกัน ตั้งแต่บัดนั้นมาละที่นี้ความเพียรไม่มีถอย เรียกว่าเป็นความเพียรที่อัศจรรย์อันหนึ่งเหมือนกัน เป็นก็เป็น ตายก็ตาย แต่จิตที่พุ่งต่อมรรคผลนิพพานนี้ไม่ได้อ่อนเลย อะไรจะอ่อนก็อ่อน แต่จิตที่พุ่งต่อมรรคผลนิพพานเพื่อแดนพ้นทุกข์นี้ไม่ได้อ่อนเลย ตลอดไปเลยเที่ยว

ความเพียรมันลากไปเองนะ ความมุ่งมั่นของเราต่อมรรคผลนิพพานมีเต็มเหนียวแล้ว อะไรๆ มันก็ไม่ใช่อุปสรรค เอาเลยๆ ชัดกันเสียจนถึงวันตัดสินกัน ถึงได้

พูดให้ฟัง เวลา ๕ ทุ่มพอดี ม้วนเข้ามารวมเข้าๆ พอถึงที่นั้นก็ผางขึ้นเลยทีเดียว ตัว สะดุ้งผิงเลย นั้นฟังซิ นั่งอยู่ธรรมดาเนี่ยเหมือนว่าฟ้าดินถล่ม ร่างกายกับจิตมันเกี่ยวโยง กัน ก็เลสกับจิตกับธรรมก็เกี่ยวโยงกัน พอขาดสะบั้นจากกันนี้ไหวไปหมดทั้งร่างกายเรา ถึงขนาดอุทาน โถๆ ขึ้นเลยเทียว น้ำตานี้ผิงเลยทีเดียว พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ตรัสรู้อย่างนี้ ละหรือๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าณะ ธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละหรือ เป็นอย่างที่เป็นอยู่ในหัวใจเวลานี้ พูดง่ายๆ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละหรือ หรือ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มา เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง มันเป็นแล้วนะมันเคยคาดเคยคิดที่ไหน

พอมันจ้ำขึ้นมาเนี่ยเราแยกไปดูข้างหน้าหัวใจที่นี้ โถ ธรรมถึงขนาดนี้แล้วจะไป สอนใครได้ นี่พูดให้เต็มหัวใจนะที่ได้มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ลงถึงขนาดนี้แล้วจะไป สอนใครได้ ใครจะเชื่อ ไปสอนที่ไหนเขาก็จะหาว่าบ้ากันทั้งหมดทั้งๆ ที่โลกนี้คือโลก บ้ากิเลส ไปสอนธรรมเนี่ยเขาจะรุมตีไปหมดแหละ อยู่ไปกินไปวันหนึ่ง พอถึงเวลาแล้วก็ ไปเสียเท่านั้น สอนใครก็ไม่ได้ละ ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย นี่มันหัวใจถึงขนาดนั้นนะ อยู่คนเดียวอยู่ไปกินไป พอถึงวันเท่านั้นไปเสีย อยู่หาอะไร สอนโลกให้หนักทำไมให้ ลำบากรำคาญทำไมเขาไม่ได้เชื่อฟัง

แน่ะ เห็นไหมเวลามันทอดธุระ จะไม่สอนใครเลย เราจะอยู่คนเดียวในป่าในเขา พอถึงวันเวลาเราก็ไปของเราเสียเท่านั้น มองดูโลกนี้เหมือนว่าเราภูกูเขาทั้งลูกนี้ ใคร จะไปยกได้ ลักษณะเป็นอย่างนั้น แล้วยกให้เหนื่อยมือทำไม ไม่ยกเสียดีกว่า คือ หมายความว่าไม่สอนเสียเลยไปเสียเลยดีกว่า นี่เวลามันเป็นขึ้นมาขนาดนั้นละ จนกระทั่งทอดธุระจะไม่สอนใครไม่พูดให้ใครฟัง พูดให้ใครฟังจะไม่มีใครเชื่อในโลกนี้ ธรรมลงอัศจรรย์ขนาดนี้มันเลยโลกเลยสงสาร เลยเสียทุกสิ่งทุกอย่างแล้วจะนำมาสอน ใคร ใครจะเชื่อได้ นั่นนะขึ้นที่แรก ก็มีแต่ทอดอาลัยเท่านั้น หมายความว่าทอดอาลัยจะ ไม่สอนใคร

สักเดียวธรรมะผิงขึ้นมา ผิงขึ้นมาอย่างเด็ดเสียด้วยไม่ใช่ธรรมดา นี่ละธรรมะ เป็นเอง เราไม่เคยคาดเคยคิด ก็เมื่อว่าธรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่สุดวิสัยที่มนุษย์จะรู้ได้เห็น ได้แล้ว เราเป็นเทวดามาจากไหนทำไมเรารู้ได้เราเห็นได้ นั่นเห็นไหมละ รู้ได้เห็นได้ เพราะเหตุใด เพราะเหตุใดก็คือสายทางนั่นเองมีสาเหตุมา เช่นมาจากที่ใดก็ตามมาวัด ป่าบ้านตาดมีสายทางเข้ามา เดินตามนี้แล้วก็ถึงวัด อันนี้รู้เพราะเหตุใดก็คือสายทางนี้ มา มันก็หยั่งตั้งแต่เรานี้สายทางมายังไง ก็เราสร้างความดีมาสักเท่าไรๆ เป็นสายทาง ดันเข้ามาๆ จนกระทั่งถึงจุดนี้ อ้อ ยอมรับนะ

ที่แรกว่าจะไม่มีใครรู้ได้เห็นได้ ที่นี้ยอมรับเลย อ้อ รู้ได้ รู้ได้เพราะเหตุใด ต่าง คนต่างมีบุญวาสนาบารมีเต็มเม็ดเต็มหน่วยในหัวใจของคนแต่ละคนๆ นี่ละสายทาง

ราคา เผาก็เผาไม่เผาก็แล้วแต่อีแร้งอีกว่ามันจะยื้อแย่งแข่งกันกินเท่านั้นเอง เวลามีสีวิตอยู่ให้ทำเสียนะตั้งแต่บัดนี้ ใครที่จะมาพูดได้ถูกต้องแม่นยำอย่างศาสดาองค์เอกไม่มีในโลกทั้งสามนี้ไม่มี มีพระพุทธเจ้าพระองค์เดียวเท่านั้นที่จำขึ้นมาแล้วรู้หมดทุกอย่างเลย แล้วสอนโลกด้วยความรู้แจ้งเห็นจริงแล้วจะผิดไปไหน นอกจากพวกหูหนวกตาบอดมันไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรม มันก็จะบิ่นลงอย่างเดียว

อย่างผู้ที่ภูมิใจในความทุจริตคดโกงริตไถของตัวเอง เอามาเป็นความชั่วช้าลามกเผาหัวใจตัวเอง โดยกิเลสมันหลอกนี้ภูมิใจ ๆ ได้มาก ๆ กิเลสหลอกกว่าเป็นที่ภูมิใจ แต่ธรรมนั้นแห้งผาก ๆ หาที่หลบซ่อนไม่มีธรรม ถูกกิเลสตีต้อน ไปไหน ๆ แหกไปหมด ตายแล้วจม ประเภทนี้ตายแล้วจม เราอย่าเอาสมบัติเงินทองมาวัดหัวใจดวงนี้ว่าจะพาไปดีเพราะสมบัติเงินทองมีมาก ได้มาด้วยเหตุผลกลไกอะไรบ้าง นั้นตรงนั้นนะ ถ้าได้มาด้วยความชอบธรรมก็เป็นคุณเป็นประโยชน์แก่ตัวเอง

ได้มาแล้วทำบุญให้ทานแยกนั้นแยกนี้ ยิ่งหนักเข้าไปในทางที่ถูกที่ดี เข้าสู่จิตใจ ๆ เป็นสมบัติของตนแท้ ๆ นอกจากนั้นไม่เป็น เป็นแต่เพียงธาตุชั้นธำมัสเขาอยู่เท่านั้น แล้วก็ว่าเรามีนั้นเรามีนี้ ก็มีแต่ใจไปสำคัญเขา เขาไม่ได้ว่าเขามีไม่มีนะ กองเท่าภูเขาเขาก็ไม่ได้ว่ามีหรือไม่มี มันหากเป็นในความสำคัญของจิตตัวคึกตัวคะนอง แล้วก็หลอกหลอนตนเองให้ล่มจมไปโดยลำดับ เพราะฉะนั้นผู้ที่มั่งมีศรีสุขด้วยการกอบการโกยการรีดการไถ นี่คือผู้ที่ชนพื้นชนไฟเข้าเผาหัวอกตนเอง ยังเหลือแต่ลมหายใจฟอด ๆ บอกให้ชัดเจน ธรรมพระพุทธเจ้าไม่มีสอง

เอกนามก็ คือพระญาณหยั่งทราบพระพุทธเจ้าไม่มีสอง แน่เลย ๆ บาบมีบุญมีพระญาณหยั่งทราบหมดแล้ว ใครจะไปปลบล้างได้ยังงิปลบล้างบาปลบล้างบุญ แล้วเราจะเอาความชั่วช้าลามกมาปลบล้างความชั่วทั้งหลายไม่ได้ สร้างความชั่วต้องเป็นความชั่ววันยังค่ำจมตลอด ให้พากันจดจำเอานะ ธรรมของพระพุทธเจ้าเลิศเลอสุดยอดแล้ว เรากราบตั้งแต่วันนั้นไม่เห็นพระพุทธเจ้าก็ตามนะ มันจำถึงกันไปเลยเทียว เหมือนน้ำในมหาสมุทร จ๋อมมือลงนี้ปีบถูกมหาสมุทรทั้งมหาสมุทรนั้นแหละ จ๋อมมือลงตรงนี้ปีบถึงมหาสมุทรกันหมด อันนี้พอธรรมชาตินี้รู้ผางขึ้นไปเท่านั้นถึงพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ถึงธรรมทั้งหลายตลอดทั่วถึงหมด แล้วท่านจะไปถามหาพระพุทธเจ้าที่ไหน

บรรดาพระอรหันต์ท่านไม่ถาม เป็นน้ำมหาวิมุตติมหานิพพานด้วยกันแล้วท่านจะไปถามหาอะไร จ้าน้ำมันก็ถึงกันหมดแล้ว ๆ พระพุทธเจ้ามีหรือไม่มีก็ดูตัวนี้ที่ตัวรู้อยู่เดี๋ยวนี้ นั่น เป็นอันเดียวกันแล้วจะไปถามหาที่ไหน นี่ละถามหาบรรคผลนิพพาน ถามหาพระพุทธเจ้าถามหาที่ไหน ถามหาจิตดวงที่จำอยู่นี้ซิ ให้พากันจำเอา อย่าไปวกเวียนถึงโน้นถึงนี้เป็นบ้าละ ถามหาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ ไขว่คว้า ยิ่งเป็นมนุษย์ชาวพุทธเรานี้

ด้วยแล้วน่าสลดสังเวชนะ มันไม่รู้หน้ารู้หลัง ตั้งแต่ตื่นนอนถึงหลับไม่มีหลักมีเกณฑ์เลย เร็วร้อนๆ วันนี้ก็เป็นนี้ วันหน้าเป็นอย่างนั้น เดือนนี้เดือนหน้าเป็นอย่างนั้น ตั้งแต่วันเกิดถึงวันตายเร็วร้อนๆ แบบเดียวกัน ตายแล้วจมเลยไม่มีหลักมีเกณฑ์ เอ้า สร้างชีวิตความดี หลักเกณฑ์มีอยู่ นั้น ถ้าหลักเกณฑ์มีอยู่คือความดีงามมีอยู่ในใจแล้ว เอ้า สร้างไปๆ ตายแล้วอันนี้พาไปเลย พวกกันจ๋า เอาละพอ

ผู้กำกับ ขอถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ซึ่งรับสัญญาณจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน บ้านตาด ร้อยเปอร์เซ็นต์.ทาง คณะศรัทธาจังหวัดสุโขทัย ขอน้อมถวายสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน แต่องค์ หลวงตาเพื่อเป็นสมบัติของสงฆ์ ครับ กราบเรียนย่อๆ ครับทางภาคเหนือรวมทั้งหมดมี ๑๕ สถานี จังหวัดเชียงใหม่สองแห่ง พะเยา น่าน ลำปาง พิชญ์โลก เพชรบูรณ์ เชียงราย แม่ฮ่องสอน แพร่ พิจิตร กำแพงเพชร ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์

หลวงตา เราก็พอใจนะที่ออกนี้ เข้ากันได้กับเจตนารมณ์ของเราตั้งแต่เริ่มแรก ช่วยชาติบ้านเมือง ที่เราออกประกาศว่า เอ้า จะเป็นผู้นำนั้น เพราะเรื่องของชาติไทยเรา มันจะจมลงทะเลหลวงแห่งความลุ่มจม หมู หม่า เป็ด ไก่หัวจ่อเข้าไปลงทะเลหลวงแห่ง ความลุ่มจมด้วยกันทั้งนั้น เราก็เป็นลูกหลานไทย เกิดในท่ามกลางของเมืองไทย เมื่อชีวิตลมหายใจและความคิดอ่านยังมีอยู่ เราจะปล่อยให้พี่น้องชาวไทยพร้อมทั้งเราเอง จมไปด้วยกันทั้งหมดเลยหรือ ไม่ได้ เพราะฉะนั้นถึงได้ออกละชีวะจะเป็นผู้นำ ที่นี้พอ เป็นผู้นำ เอ้า จะเป็นผู้นำ คิดทางด้านวัตถุก็จะพิน แต่ประชาชนทั้งหลายจะทราบ ทางด้านวัตถุก่อน ว่าเป็นผู้นำเพื่อช่วยชาติทางด้านวัตถุ เขาไม่ได้คิดทางด้านอรรถธรรม แต่เรานี้มันพุ่งไปเลย

คราวนี้คราวธรรมที่จะได้ออกสู่โลก วัตถุนี้เป็นเพียงเล็กน้อย แต่สายตาของโลก เปิดเผยกันหมดว่าช่วยบ้านเมืองด้วยวัตถุ แต่ด้านนามธรรมที่จะช่วยจิตใจ ฟันฟูจิตใจ ของโลกทั้งหลายให้ได้ฟันตัวขึ้นมาไม่ได้คิด เราคิดเต็มหัวใจ คราวนี้คราวธรรมจะ ออก แล้วก็ออกมาตั้งแต่นั้น ไปเทศนาว่าการที่ไหนธรรมออกๆ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ ธรรมยังไม่ถอยนะ ยังออกเรื่อย ๆ นี่ละสมเจตนารมณ์ของเรา เมื่อธรรมเข้าสู่จิตใจมัน จะค่อยยุบยอบลง ฟันไฟที่แสดงเปลวจะค่อยอ่อนตัวลงๆ ธรรมเข้าถึงไหนจิตใจจะค่อย อ่อนลงไปๆ นี่ละเราจึงพอใจที่วิทยุออกทั่วโลก ธรรมออกทั่วโลก สมเจตนาที่เราคิดไว้ เรียบร้อย ไม่ผิด ที่ธรรมจะได้ออก

ธรรมที่เราแสดงนี้เป็นธรรมที่ไม่สงสัยด้วย ถอดออกจากหัวใจไปเลยเชียว ไม่ว่า จะเป็นธรรมขั้นใดๆ ถอดออกจากนี้ๆ แม่นยำๆ สำเร็จรูปแม่นยำสมบูรณ์ๆ แบบ

ตลอดไปเลย ไม่ว่าจะธรรมชั้นใดถึงนิพพานบอกตรง ๆ เลย พูดได้เต็มปากทีเดียว ถอดออกมาจากหัวใจ จึงว่าเป็นมงคลละคราวนี้

ทองเรามีแต่คนเข้านะไม่มีคำว่าคนออก เพื่อความเสียหายแก่พี่น้องชาวไทยที่บริจาคมา เรียกว่าไม่มีเลย บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ขนาดนั้นละ เราช่วยชาติช่วยสมที่เราร้องโง่กัก ช่วยมาตลอดอย่างนี้ มีแต่คนเข้า คนออกไม่มี คนเข้าเพื่อส่วนรวม ๆ นับแต่คลังหลวงลงมา คลังหลวงเราทองคำเวลานี้ได้ ๑๑ ตันกับ ๒๖๕ กิโลแล้ว

เรานับริสุทธิ์ใจเต็มสัดเต็มส่วนที่เกี่ยวกับการช่วยโลก เราไม่มีอะไรเลยนะช่วย เพราะฉะนั้นสมบัติมาเท่าไรนี่คือสมบัติเพื่อโลกบอกตรง ๆ เลย ไม่ไปไหนละออกผาง ๆ เลย เราไม่มีอะไรเราปล่อยทุกอย่างแล้ว พูดชัด ๆ ในหัวใจ หัวใจก็ปล่อยสามแดน โลกธาตุ ในสมมุติแดนสมมุตินี้ปล่อยหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเหลือ ก็มีแต่วิมุติหลุดพ้นผ่านไปหมดแล้ว มีแต่ความเมตตาสงสารที่ครอบอยู่เวลานี้ ที่ติดที่ตื้นหลงตานี้เหมือนจะเป็นบ้านะ ไปที่ไหนกวนบ้านกวนเมือง กวนมาให้พี่น้องทั้งหลายนั้นแหละ ไม่ได้กวนมาให้ใคร จำเอานะ เอาละพอจะให้พร

ขาคู้ไม่ได้นะต้องเหยียดอยู่เรื่อย ๆ มันปวดเข่า ฉันทันทีก็ไม่ได้ต้องเหยียดขา ออกฉันทันที แต่ก็มีการอยู่อย่างหนึ่งจากโลกเขา มันจะเป็นอะไรก็เป็น จิตไม่เคยสนใจกับมัน ใช้ได้เท่าไรก็ใช้ไปใช้ไม่ได้ทิ้งปี๊วะไปเลย แน่ ๆ ที่จะให้เป็นกังวลกับนั้นกับนี้เหมือนโลกทั้งหลาย บอกตรง ๆ บอกไม่เป็นไม่มี เจ็บกับปวด เอ้อ เจ็บก็เจ็บก็ไม่ใช้คนตายว้างนั่นเลย มันเจ็บอะไรเจ็บ แต่จิตไม่เคยไปกังวลกับมัน ฉะ ไปอย่างนั้นนะ นี่ละเวลามันปล่อย มันปล่อยอย่างนั้นละจิต ฟังเอานะ เวลาปล่อยเป็นหลักธรรมชาติ จะทำให้ยึดก็ยึดไม่ได้ ไม่ใช่ฐานะไม่ยึด บังคับให้ยึดก็ไม่ยึด เวลามันปล่อยมันปล่อยอย่างนั้น เวลามันยึดดึงออกก็ยึด ทำอะไรก็ยึด เวลามันปล่อยทำงาก็ปล่อย เป็นหลักธรรมชาติเหมือนกัน

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz